

§ 2 skal jeg blot oplyse, af hvilken Betydning de Spørgsmaal ere, om man ved denne eller lignende Bestemmelser er istand til at indskrænke en Ildbrand og forhindre, at den antager for store Dimensioner. Det er nu ganske vist, at de Læl, jeg vil nævne, ikke kunne siges ubelukkende at angaa de Tilfælde, hvor disse mindre Huse, som § 2 omtaler, ere afbrændte, men naturligvis omfatte alle de Tilfælde, hvor Ilden har forplantet sig; men der er ingen Tvivl om, at disse smaa Huse have deres væsentlige Part i de store Ildbrande, som vi desværre have haft saa mange af i de senere Aar. Det er oplyst, at det er gjennemgaaende fra omtrent 20 pCt., det vil altsaa sige $\frac{1}{5}$, til mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{7}$ af alle Brandstæder, der ere foranledigede ved Udbredelsen af Ild, og det er jo et meget stort Antal. Naar man tænker sig, at der kun havde været een Brandstæde, hvor der var begyndt Ildbrand, vilde det jo være et meget betydeligt mindre Antal Brandstæder, man fik, end naar, som det er oplyst, mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{7}$ af alle Brandstæderne er foranlediget ved, at en udbrudt Ild har udbredt sig. Det forekommer mig derfor nok, at der, uagtet den er et ikke saa lille Baand, er saa overordentlig vigtig, at der er fuld Føie til at beholde den i Lovforslaget.

De Bestemmelser i Lovforslaget, som tilsigte overhovedet at forhindre Ildbrande eller gjøre dem mindre hyppige igjennem stærkede Bygningsbestemmelser, skal jeg ikke nærmere gaa ind paa. Det er jo maasse denne, hvorom Meningerne ville være mest delte, navnlig med Hensyn til, om de Baand, der paalægges den Enkelte, ere passende i Forhold til de Gøder, som tilsigtes, og som tør haabes opnaaede gennem dem. Der er jo imidlertid, som udtalt i Motiverne, ikke mebtaget flere end dem, som kunne anses for absolut fornødne, men det er et Spørgsmaal, som jeg ikke tør afgjøre, og det vil jo ogsaa meget afhænge af enhver Enkeltis Opfattelse, hvad der bliver indenfor Grændsen af det absolut Fornødne eller gaar ud derover. Der er jo nogle af disse Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der ikke kan være Tvivl om, at de ere hensigtsmæssige, og det er navnlig dem, der gaa ud paa at stærpe Tilsynet med Skorstene. De Oplysninger, som ere tilveiebragte, og som findes i Slutningen af Motiverne til det forelagte Lovforslag, om Skorstenedens Tilstande paa forskellige Steder her i Landet, ere af den Natur, at de viselig opfordre til, hvis det er muligt, at føre stærpere Tilsyn med dem og i det Hele taget at søge for, at Skorstenedene i nye Bygninger opføres paa en forsvarligere Maade, end de hidtil have været opførte. Naar jeg vilde søge at retfærdiggjøre, om jeg maa bruge det Udtrykt, disse strengere Regler, der i Lovforslaget foreslaas givne for nye Bygningers Opsørelse, og som jo skulde være foranledigede derved, at de ældre Bygnings-

maader ikke ere paalidelige, ved de Oplysninger, der foreligge i Landbygningernes Brandforsikring, tror jeg ikke, at jeg vilde naae Maalet. Det er nemlig ganske mærkeligt, at de statistiske Oplysninger ikke pege stærkt i Retning af, at den største Part af Ildbrande foranlediges ved brandfarlige Mangler i de væsentligste Dele af en Bygning; men man kan ikke overse, at Forhørene, hvorfra disse Oplysninger haves, ingenlunde ere fyldestgjørende, og da der i saa mange Tilfælde ikke foreligger nogen Oplysning om, hvad der er Ildbrandens Aarsag, lader det sig ikke negte, at det maaste netop i alle de Tilfælde er en eller anden Mangel ved Døn eller Skorsten, som har foranlediget Ildbranden, og det er saa meget mere naturligt, som det netop er af den Slags Mangler, som Vedkommende i Reglen ikke ville rykke ud med, naar de skulle forklare, hvad der er Aarsag til Ildbranden. Men der er et andet Moment, som jo er ganske mærkeligt, og som heller ikke peger i Retning af Mangler ved Bygningerne eller paa, at den forholdsvis største Part af Ildbrande hidrører fra Mangel ved Bygningen, navnlig ved Skorsten og Bagerovn, det er, at det er konstateret gennem en lang Aarrække, at Ildbrandenes Antal er langt større om Sommeren end om Vinteren. Der brænder i Reglen for dobbelt saa meget i Sommerhalvaaret som i Vinterhalvaaret. Hvorledes man nu end vil tyde dette, kan det ialtfald ogsaa tydes i den Retning, at mange Ildbrande ikke komme fra Mangler i disse Dele af Bygningen, thi de benyttes jo ligesaa vel om Vinteren som om Sommeren. Hvis der var en overordentlig stor Mængde Ildbrande, som hidrørte fra Mangel i Skorsten og Døn, saa er der ingen Tvivl om, at de ville komme lige saa ofte, og at det vilde brænde ligesaa hyppigt om Vinteren som om Sommeren. Men det er som sagt ikke Tilfældet. Der brænder for Landbygningernes Brandforsikring i Reglen for dobbelt saa meget i Sommerhalvaaret som i Vinterhalvaaret, og det paa den mærkelige Maade, at det tager til efter en vis Skala i Reglen fra April Maaned, Mai, Juni, Juli og sommetider August med; saa standser det, det kulminerer, og saa tager det af igjen indtil næste Halvaar. Det er ligeledes konstateret, at det færreste Antal Ildbrande, som berører Landbygningernes Brandforsikring, altid falder i en af Vintermaanederne, Oktober, November, December, saa brænder det mindst. Jeg mener, at hvad Bægt man nu end vil lægge dels paa dette Moment, og dels paa det andet, at det ikke er oplyst, at Ildbrande i en paafaldende Grad hidrører fra Brandmangler, peger det ialtfald dog noget i Retning af, at der ikke er Nødvendighed for at stærpe Bestemmelserne stort udover det, som maa anses for at være det absolut Fornødne; men hvad, der vil være det absolut Fornødne, tror jeg, der vil være flere Me-